

52

Czekajcie na Mnie

Adwent

Radość czekania

— Co znaczy „oswoić”? – zapytał Mały Książę.
— „Oswoić” znaczy „stworzyć więzy” – powiedział lis. – Poznaje się tylko to, co się oswoi. Ludzie mają zbyt mało czasu, aby cokolwiek poznać. Kupują w sklepach rzeczy gotowe. A ponieważ nie ma magazynów z przyjaciółmi, więc ludzie nie mają przyjaciół. Jeśli chcesz mieć przyjaciela, oswoj mnie!

Następnego dnia Mały Książę przyszedł na oznaczone miejsce.

— Lepiej jest przychodzić o tej samej godzinie. Gdy będziesz miał przyjść na przykład o czwartej po południu, już od trzeciej zacznę odczuwać radość. Im bardziej czas będzie posuwać się naprzód, tym będę szczęśliwszy. O czwartej będę podniecony i zaniepokojony: poznam cenę szczęścia! A jeśli przyjdiesz nieoczekiwanie, nie będę mógł się przygotowywać... Potrzebny jest obrządek.

— Co to znaczy „obrządek”? – spytał Mały Książę.
— To także coś całkiem zapomnianego – odpowiedział lis. – Dzięki obrządkowi pewien dzień odróżnia się od innych, pewna godzina od innych godzin.

Antoine de Saint-Exupéry, *Mały Książę* (fragment)

Tańczyć w adwencie?

Każde planowane spotkanie wymaga wcześniejszego przygotowania się, pomyślenia o koniecznych do spełnienia rzeczach. Myślmy przede wszystkim o tym, by stworzyć jak najlepsze warunki do przyjęcia spodziewanego gościa. Adwent to czas pełnego radości przygotowania się na przeżycie Uroczystości Bożego Narodzenia. W kościołach rozbrzmiewa nawoływanie: „Przygotujcie drogę Panu, dla Niego prostujcie ścieżki” (Mk 1, 3). Tym przygotowaniem ma być modlitwa i nawrócenie, zerwanie z grzechem i radosne czuwanie.

Dojrzałość człowieka mierzy się jego zdolnością dokonywania wyborów. Nie wszystko musi być wyraźnie napisane. Są sprawy, które trzeba umiejętnie wyczuwać w swoim sumieniu. Należy do nich kwestia powstrzymania się od zabaw w okresie,

który wprawdzie nie jest traktowany jako pokutny, ale to nie oznacza, że zwalnia nas od wewnętrznego skupienia i zewnętrznej powściągliwości.

na podstawie: ks. Jacek Bąk,
Tańczyć w adwencie? Kwestia naszego sumienia

ADWENT

okres przygotowania do Uroczystości Narodzenia Pańskiego, pamiątki pierwszego przyjścia Syna Bożego do ludzi

okres oczekiwania na powtórne przyjście Jezusa Chrystusa na końcu czasów

On przez pierwsze przyjście w ludzkiej naturze spełnił Twoje odwieczne postanowienie, a nam otworzył drogę wiecznego zbawienia (z ► Prefacji adwentowej)

On ponownie przyjdzie w blasku swej chwały, aby nam udzielić obiecanych darów, których, czuwając, z ufnością oczekujemy (z Prefacji adwentowej)

Gdy zaś Jezus narodził się w Betlejem w Judei za panowania króla Heroda, oto mędrcy ze Wschodu przybyli do Jerozolimy i pytali: „Gdzie jest nowo narodzony Król żydowski? Ujrzeliśmy bowiem Jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy oddać Mu pokłon”. Skoro to usłyszał król Herod, przeraził się, a z nim cała Jerozolima. Zebrał więc wszystkich arcykapłanów i uczonych ludu i wypytywał ich, gdzie ma się narodzić Mesjasz. Ci mu odpowiedzieli: „W Betlejem judzkim, bo tak zostało napisane przez Proroka:

*A ty, Betlejem, ziemio Judy,
nie jesteś zgola najluchsze spośród głównych miast Judy,
albowiem z ciebie wyjdzie władca,
który będzie pasterzem ludu mego, Izraela”.*

Ewangelia według św. Mateusza 2, 1-6

Lecz o dniu owym lub godzinie nikt nie wie, ani aniółowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec.

Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, do wszystkich mówię: Czuwajcie!

Ewangelia według św. Marka 13, 32-37

Paruzja

Nowy Testament często zapowiada powtórne przyjście Jezusa na końcu czasów, zwane paruzją. Słowo to pochodzi od greckiego *parousia* i oznacza zapoczątkowanie obecności albo przybycie. Odpowiada mu łacińskie słowo *adventus*.

Zapowiedź końca czasów zawiera symbole, czyli umowne znaki, których zadaniem jest przybliżyć odbiorcy treści niewyraźne. Nie wolno więc rozumieć symboli dosłownie. Jezus, zapowiadając swoje przyjście w chwale, mówi o niepokojach społecznych i religijnych w ludzkim świecie, pojawieniu się fałszywych proroków i mesjaszy, prześladowaniach oraz zaburzeniach kosmicznych. Jak należy odczytać to przesłanie?

Zdaje się ono nam mówić, że z końcem świata będzie tak samo jak z osobą Jezusa: powszechne zmartwychwstanie i przyjście Syna Człowieczego poprzedzi bolesna śmierć, analogiczna do męki Jezusa. Jezus aż do śmierci stawiał czoło siłom zła i w chwili śmierci doświadczył szczególnie dramatycznie tej walki; podobnie będzie w historii Kościoła i świata.

Należy jednak wystrzegać się wszelkiej pośpiesznej interpretacji znaków naszych czasów i odnoszenia ich do tych opisów. Takie pokusy pojawiają się w niektórych ruchach religijnych czy sekciarskich, a nowe tysiąclecie zdaje się szczególnie im sprzyjać. Otóż Jezus sam przypomina swoim uczniom: „Nie znacie dnia ani godziny” (Mt 25, 13), i stwierdza, że nawet On nie wie o owym dniu i godzinie (Mk 13, 32).

na podstawie: Bernard Sesboué, *Wierzę*

PYTANIA I ZADANIA

1. Porównaj postawę solenizanta z żartu rysunkowego z postawą lisa oczekującego na spotkanie z przyjacielem (*Radość czekania*). Znajdź we fragmencie *Matego Księcia* zdanie ilustrujące tytuł tekstu.
2. Na podstawie tekstów *Radość czekania* i *Tańczyć w adwencie?* skomentuj wypowiedzi gimnazjalistów na temat sobotniej dyskoteki w szkole w czasie adwentu.

Michał: *Jestem katolikiem i dla mnie przepisy kościelne są ważne, a według nich w adwencie nie wolno tańczyć. Zabawa w tym okresie jest poważnym wykroczeniem, po prostu grzechem. Ja na tę dyskotekę nie idę. Dziwi mnie, że prawie nikt z mojej klasy nie widzi problemu.*

Małgosia: *Według przykazań kościelnych adwent nie jest czasem pokuty. Wystarczy przeczytać je ze zrozumieniem i spytać katechetę. Dla mnie nie ma sprawy – w sobotę idę na dyskotekę i zamierzam świetnie się bawić w gronie znajomych.*

Ewa: *W adwencie nie ma zakazu hucznych zabaw, ale ja nie pójdę na dyskotekę. Bardzo lubię tańczyć, może właśnie dlatego postanowiłam tym razem zrezygnować z imprezy: niedługo święta Bożego Narodzenia. Rano pójdę na roraty (w tygodniu trudno mi się wybrać), a po południu pomogę mamie w przygotowaniu mieszkania na święta.*

3. Przyjrzyj się schematowi. Powiedz, który ► **aspekt** adwentu został osłabiony i zaniedbany we współczesnej kulturze. Dlaczego? O jakim przyjściu mówią fragmenty Ewangelii według św. Mateusza i św. Marka?

4. Na podstawie Ewangelii według św. Marka i tekstu *Paruzja* powiedz, dlaczego istotą adwentu jest czuwanie. Czy słowa Ewangelisty odnoszą się tylko do adwentu jako okresu liturgicznego?

ZADANIE DODATKOWE

Znajdź i zanalizuj wiersz Czesława Miłosza *Piosenka o końcu świata*. Wskazówki interpretacyjne znajdziesz w tekście *Paruzja*.

Jak sądzisz?

Co byś zrobił, gdybyś wiedział, że koniec świata nastąpi za tydzień? Jak przeżyłbyś ten czas? Czy ten tydzień byłby inny od pozostałych?

Refleksja i modlitwa

W czasie adwentowego oczekiwania staraj się kierować wskazówkami danymi przez Jezusa. Nie zniechęcaj się. Czuwaj. Pomódl się słowami pieśni adwentowej.

Oto Pan Bóg przyjdzie,
z rzeszą Świętych k' nam przybędzie.
Wielka światłość w dzień ów będzie.
Alleluja, alleluja!

► **Maranatha!** Przyjdź, Panie nasz!

Jeśli chcesz...

Adwent to czas oczekiwania. Jednak oczekiwanie jest trudną umiejętnością. Trzeba się jej uczyć. To nie musi być ciężki trening, ale konsekwentnie uprawiane ćwiczenie. Codziennie na parę minut odłóż wszystko na bok i wy-cisz się.

SŁOWNIK

- **prefacja** – w liturgii Mszy świętej modlitwa dziękczynna odmawiana na początku modlitwy eucharystycznej
- **aspekt** – punkt widzenia, z którego się coś rozpatruje; ujęcie, strona czegoś
- **Maranatha** – aram., „przyjdź, Panie nasz!”

Masz wiadomość!

- Słowo „adwent” pochodzi od łac. *adventus* – przyjście, przybycie. Adwent jest czasem po-
• bożnego i radosnego oczekiwania na świętowanie Uroczystości Bożego Narodzenia.
- Słowo „adwent” odnosi się także do całego ludzkiego życia. Istotą chrześcijaństwa jest bowiem spełnione miłością oczekiwanie na powtórne przyjście Jezusa Chrystusa.
- Zwyczaje adwentowe to np. przynoszenie lampionów na Mszę świętą roratnią, zapalanie świecy roratki symbolizującej Maryję, korzystanie z kalendarza adwentowego i przygotowywanie wieńca adwentowego.